

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **L. H.**, zast. JUDr. Janou Rejžkovou, advokátkou, se sídlem Vodní 5178, Zlín, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2016, č. j. 41 A 17/2016 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 6. 6. 2016, č. j. 41 A 17/2016 – 22, zastavil řízení o žalobě podané žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2016, č. j. KUZL-57426/2015, s odkazem na § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a dále § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), jelikož žalobce ve lhůtě stanovené soudem neuhradil soudní poplatek.

[2] Proti shora označenému usnesení krajského soudu nyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností. Stěžovatel namítá, že napadené usnesení krajského soudu bylo doručeno jeho právní zástupkyni dne 13. 6. 2016, přičemž tentýž den byl soudní poplatek stěžovatelem uhrazen bezhotovostním bankovním převodem. Stěžovatel dále dovozuje, že pokud je přípustné proti usnesení o zastavení řízení podat ve lhůtě dvou týdnů kasační stížnost, soudní poplatek byl uhrazen před nabytím právní moci napadeného usnesení krajského soudu, které by tak podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích mělo být zrušeno. Kasační stížnost podává stěžovatel pouze z opatrnosti, jelikož neví, kdy byl zaplacený soudní poplatek připsán na účet soudu.

[3] Žalovaný se ve lhůtě stanovené soudem ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Z obsahu předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel neuhradil soudní poplatek současně s podáním správní žaloby doručené krajskému soudu dne 22. 3. 2016. Krajský soud jej proto usnesením ze dne 8. 4. 2016, č. j. 41 A 17/2016 – 13, vyzval k úhradě soudního poplatku, který podle položky 18 bod 2. písm. a) sazebníku soudních poplatků činí 3.000 Kč, a to do 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Zároveň stěžovatele poučil o možných způsobech zaplacení soudního poplatku a následcích jeho nezaplacení. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, krajský soud napadeným usnesením řízení zastavil. Napadené usnesení o zastavení řízení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno datovou zprávou dne 13. 6. 2016. Ze záznamu o složení, založeného na č. l. 24 soudního spisu, vyplývá, že soudní poplatek byl připsán na účet krajského soudu dne 15. 6. 2016. Přílohou kasační stížnosti je potom kopie příkazu k úhradě částky 3.000 Kč na účet krajského soudu podaného prostřednictvím České spořitelny, a. s., ze dne 13. 6. 2016.

[7] Soudní poplatek za podání správní žaloby je splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. podáním žaloby [§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona]. Pokud není soudní poplatek uhrazen zároveň s podáním žaloby, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty řízení zastaví (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku soud, který toto rozhodnutí vydal, zruší, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

[8] Soudní poplatek je možné považovat za zaplacený až v okamžiku připsání peněžní částky na účet soudu: „*Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce ubrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 – 2).*

[9] V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od výše uvedených závěrů odchýlit. Soudní poplatek uhrazený bezhotovostním převodem dne 13. 6. 2016 byl na účet krajského soudu nesporně připsán dne 15. 6. 2016, tedy až dva dny poté, co bylo usnesení o zastavení řízení ze dne 6. 6. 2016 doručeno právní zástupkyni stěžovatele. Právě s doručením rozhodnutí přitom s. ř. s. spojuje právní moc rozhodnutí (žalovanému bylo toto usnesení doručeno již 10. 6. 2016). Rozhodnutí soudu ve správním soudnictví nabývá právní moci (§ 54 odst. 5 a § 55 odst. 5 s. ř. s.) dnem, kdy bylo doručeno účastníkům, a to uplynutím posledního

pokračování

okamžiku tohoto dne. Zcela lichá je tudíž námitka stěžovatele, podle níž byl soudní poplatek zaplacen ve lhůtě k podání kasační stížnosti a tedy dle názoru stěžovatele před nabytím právní moci napadeného usnesení. Dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. nemá na právní moc rozhodnutí ve správním soudnictví vliv.

[10] Jelikož stěžovatel soudní poplatek ve lhůtě stanovené krajským soudem neuhradil, krajský soud postupoval správně, pokud řízení usnesením ze dne 6. 6. 2016 zastavil. Pokud stěžovatel v den nabytí právní moci tohoto usnesení, tj. 13. 6. 2016, soudní poplatek zaplatil bezhotovostním převodem, přičemž příslušná částka byla na účet krajského soudu připsána až dne 15. 6. 2016, nebyl dán důvod pro postup podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, jelikož z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti není rozhodný den poukázání příslušné částky z bankovního účtu účastníka řízení, ale až den připsání částky na účet soudu.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu přitom žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu